

Θέατρον Ἀθηναίων: «Τὸ Τζιιώτικο Ραβαΐσι», νησιώ-
τικὴ ἠθογραφία εἰς πράξεις 3 ὑπὸ Τίμου Δεπάστα.

ΔΕΝ πρέπει κανεὶς ἴσως ν' ἀπαιτῆ ἀπὸ ἓν θεατρικὸν ἔργον τίποτε περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι δηλοῖ αὐτὸς οὗτος ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὅτι παρέχει, καὶ δὲν θὰ ἦτο οὕτω δίκαιον ἂν ἀπὸ τὸ Τζιιώτικο Ραβαΐσι, τὸ ὁποῖον σημαίνει Τζιιώτικο Πανηγύρι καὶ τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζεται ἀπλῶς εἰς τὸ πρόγραμμα ὡς νησιώτικὴ ἠθογραφία, ἠξίου κανεὶς πάντως οἰανδήποτε δραματικὴν ἀριότητα. Ποιὰ τις ἐν τούτοις δραματικῇ πλοκῇ ὑφίσταται ἐν αὐτῷ καὶ ἂν ὁ συγγραφεὺς κατέβαλλε, διὰ τὰ καταστήσῃ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῆς ἐντονωτέραν, πυκνοτέραν καὶ γοργοτέραν, ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν μεθ' ἧς ἀνακόπτει τὴν πρόοδον αὐτῆς ἀνά πᾶσαν στιγμὴν διὰ τὰ «19 πεταχτὰ τραγουδάκια» καὶ τοὺς χορούς, δὲν θὰ ἔσπευδον ἐγὼ τόσον ν' ἀσχοληθῶ ἰδίως μὲ τὸ ἠθογρα-

φικὸν μέρος. Δὲν μοὶ εἶναι γνωστὰ τὰ ἦθη τῶν κατοίκων τῆς Κέας καὶ δὲν δύναμαι ν' ἀποφανθῶ περὶ τῆς πιστῆς αὐτῶν ἀποδόσεως, — ὀφείλω ἐν τούτοις τὰ ὁμολογήσω ὅτι τὸ Τζιιώτικο Ραβαΐσι ἐνέχει ἰδιαίτατον ἐπιχώριον χρώμα καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἦθη καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν διάλογον, ὅτι δὲ μερικοὶ τύποι ἐν αὐτῷ, ἂν μὴ ἀπὸ ψυχολογικῆς ἀλλ' ἀπὸ ἠθογραφικῆς ἀπόψεως, διαγράφονται λίαν χαρακτηριστικῶς, ὅχι ὅλοι Τζιιώτικοι, ἀφοῦ εἰς τούτους προσετέθη καὶ ὁ «ζακυνθινός» καὶ δύο τύποι «ἀθηναῖκοί», τοῦ κορτάκια νεανίου καὶ τοῦ ψευδοπαλληκαρᾶ. Ἀπὸ τὰ «τραγουδάκια» ἰδίως εἶνε πολὺ ἐνδιαφέροντα τὰ ἐπιχώρια, ὡς καὶ οἱ ἐπιχώριοι χοροί, εἰς ἓνα τῶν ὁποίων, γαμήλιον, λαμβάνει μέρος ὡς κουμπάρος καὶ αὐτὸς ὁ κ. Τιμ. Δεπάστας φέρων τὸ νησιώτικον ἔνδυμα, — δεύτερος διὰ φέτος δραματικὸς συγγραφεὺς ἐμφανιζόμενος ὡς δρῶν πρόσωπον ἐπὶ τῆς σκηνῆς κατὰ τὴν παράστασιν ἔργου του. Τὸ «Τζιιώτικο Ραβαΐσι» εἶνε ἄρκετὰ διασκεδαστικὸν ἔχει τὴν μεγίστην ἴσως τῶν ἐπιτυχιῶν παρὰ τῇ λαοπλημύρᾳ τοῦ «Ἀθηναίου».